

Pisati o Marinu Blaževiću, duboko sam uvjeren, ponajprije bi trebao, možda, netko iz medicinske struke a ne umjetnici ili političari, ali je ponekad, ipak, možda najbolje da Marin Blažević piše sam o sebi. I što više piše ili govori sasvim jasno objelodanjuje i svoj karakter i svoj moral.

U Rijeci sigurno, ali vjerojatno ni u Hrvatskoj ne postoji čovjek koji je toliko puta iz usta ili iz pera izvalio termine „napad“, „odbrana“, „činjenice“, „fakti“, „dokazi“... Siguran sam da se ni na sudovima, što ih je Blažević počeo sve češće obilaziti, a u budućnosti će to činiti i kudikamo više, odvjetnici, tužioc i suci ne razbacuju toliko tim terminima. No, aktualni intendant riječkog HNK „Ivana pl. Zajca“ radi to, ostanimo na sudskoj terminologiji, s predumišljajem. S jedne strane, misli Blažević, jadan, da će beskrajnom repeticijom svojih lupetanja osnažiti, pojačati dojam svog pravedničkog, gotovo mučeničkog postojanja, a, s druge strane, na takav način, bjesomučno optužujući ostatak zemaljske kugle, sebe predstavlja nevinom žrtvom svih onih koji sasvim legitimno i institucionalno propitkuju njegov rad. Pa onda, recimo, Kazališno vijeće ili riječko Gradsko vijeće već unaprijed proglašava krvoločnim prijekim sudom koje se okomilo na njegovu nedužnu intendantsku glavu. Dakako, bez ikakvih argumenata i dokaza. Jer, ako Blažević kaže da je nevin, onda sigurno mora biti da i jest nevin. I što sada ima itko misliti ili, nedajbože, javno propitkivati tu neospornu činjenicu.

I takav Marin Blažević jučer je još jednom, na službenoj FB stranici HNK „Ivana pl. Zajca“, iza koje se rado skriva i koja mu i inače služi za osobna razračunavanja kao da je riječ o njegovu privatnu FB profilu, priopćio gradu i svijetu da je Kazališno vijeće „sramota riječke i hrvatske kulture“. No, krenimo redom, a red je dugačak.

Već u prvom pasusu priopćenja Blažević navodi više gluposti i neistina. Dva puta u tom dijelu napominje da mu je Kazališno vijeće „onemogućilo očitovanje i obranu od optužbi“. Dakle, Kazališno vijeće, barem od kada ja u njemu sjedim, nikada nije predložilo, izglasalo ili sastavilo bilo što što bi se nazvalo optužnicom u kojoj ga optužuje za bilo što. Kazališno vijeće izglasalo je i sastavilo Prijedlog odluke o njegovu razrješenju te ga sa svim argumentima i obrazloženjima, baš kako nalažu zakoni i procedure, dostavilo Gradskom vijeću Grada Rijeke na usvajanje ili neusvajanje. Potom Blažević, u istom pasusu, ponavlja da mu je KV onemogućilo očitovanje i obranu prije izglasavanja Prijedloga, a na što nas, tvrdi Blažević, „obvezuje Zakona o kazalištima“. Pa, gospodine Blaževiću, jedino ste, kao i bezbroj puta do sada, sasvim slučajno zaboravili pozvati se na neki od šezdesetak

članaka Zakona o kazalištima pa ga lijepo citirati i dokazati da ne lažete. Kao bezbroj puta do sada. Evo, ja ću citirati članak 35. rečenog Zakona:

„Ako osnivač ne prihvati programsko, odnosno financijsko izvješće, intendant, odnosno ravnatelj kazališta i kazališne skupine može biti razriješen dužnosti prije isteka mandata.

Prije donošenja odluke o razrešenju, intendantu, odnosno ravnatelju mora se pružiti mogućnost očitovanja o razlozima razrješenja.“.

I to je to! Sada je na Vama red da citirate neki drugi članak i demantirate me. Dakle, gospodine Blaževiću, Zakon u članku 35. spominje osnivača (a to je uovome slučaju Grad Rijeka), a o Kazališnom vijeću ni slova. I, usput, gospodine Blaževiću, Zakon ni na jednom mjestu ne spominje riječ „obrana“. Prema tome, mogu Vam poručiti da nije lijepo lagati u Vašim godinama, pa još s tako važne pozicije na kojoj se nalazite.

Potom u svom priopćenju intendant, iz samo njemu poznatih razloga, u kontekstu rada Kazališnog vijeća spominje Filipa Faka, dojučerašnjeg ravnatelja Opere HNK „Ivana pl. Zajca“, pa bez krzmanja zaključuje da je Fak dobio otkaz zbog neopravdanih nedolazaka na radno mjesto. Koliko sam ja upoznat s tim slučajem, o tome je li Fak neopravdano ili opravdano izostajao s posla i je li njegov otkaz zakonit ili nezakonit odlučit će nadležni sud. Kao i o tome ugnjetava li intendant Marin Blažević podređene mu zaposlenike u kazalištu.

„Bizarni kvaziproceduralni manevri“ još je jedna Blaževićeva intelektualna uspješnica iz priopćenja. Nažalost, poslije mjeseci i godina njegova stolovanja u „Zajcu“, golema većina zaposlenika nebrojeno je puta imala priliku uvjeriti se da je svaka propisana procedura intendantu smrtni neprijatelj, a svako postupanje po proceduri on doživljava kao bestijalni napad na njega osobno. Čemu to, gospodine Blaževiću? Čemu strah od zakona i procedura na koje se tako rado volite pozivati?

Uz to, HNK „Ivana pl. Zajca“ danas vrvi bizarnostima kojima je kumovao ili ih naprosto stvorio Blažević osobno. A o manevrima uistinu ne treba trošiti ni vrijeme ni papir. Sve ono što intendant, uz svesrdnu pomoć ministrice kulture i gradske izvršne vlasti, već mjesecima pokušava ne može se nazivati manevrima već vratolomijama. Političkim, pravnim, proceduralnim...

Ima još! Intendant ne može pojmiti da je Kazališno vijeće, uz svoj Prijedlog o njegovu razrješenju, Gradskom vijeću Grada Rijeke uputilo i Prijedlog o imenovanju vršitelja dužnosti intendanta. Zaključuje u svome priopćenju da

se „tek po dobijanju (a ne dobivanju???, op.D.M.) odluke Ministrice (a ne ministrice???, op.D.M.) stvaraju, ili ne stvaraju, uvjeti za predlaganje i imenovanje vršitelja dužnosti intendanta“. Ne, poštovani intendante, niste u pravu! Nitko i ništa ne priječi Kazališno vijeće da predlaže izbor- a ne imenovanje jer se u dobroj demokratskoj praksi intendant ili vršitelj dužnosti intendanta, na Vašu žalost, još uvijek izabiru, a ne imenuju nečijim dekretom- vršitelja dužnosti. Hoće li gradski vijećnici izglasati, odnosno usvojiti prijedloge Kazališnog vijeća, hoće li ministrica donijeti ovakvu ili onakvu odluku danas je u potpunosti u sferi nagađanja. Kazališno je vijeće, sukladno zakonskim nadležnostima i propisanim procedurama, svoje prijedloge jednoglasno izglasalo i, što se nas tiče, priča tu počinje i završava.

Ostatak intendantova priopćenja ustvari predstavlja slavljenje profesionalne biografije gospodina Giorgia Suriana kojega je intendant predložio za ravnatelja Opere. Dakako, ama baš ništa nemam protiv velikog umjetnika Giorgia Suriana. Štoviše! Međutim, detaljno nabrajati velike scene i nagrade što ih je Surian tijekom karijere pohodio i dobio uistinu je bespotrebno pa i, da se poslužim poznatim riječnikom, bizarno. Hoćemo li tako nabrajati uloge, scene i nagrade svih onih umjetnika na koje ste se okomili u našem kazalištu, koje ponižavate i omalovažavate, koje opstruirate i čije karijere i profesionalno napredovanje tako hladno, beskrupulozno i zločesto stopirate, stavljate na led pa i uništavate?

Pričekajte gospodine Blaževiću još kratko. Sve će uskoro biti sasvim jasno i bistro. Nema mnogo scenarija. Gradsko vijeće Grada Rijeke može odbiti Prijedlog Kazališnog vijeća i tada imate puno pravo i mandat izabrati svoje suradnike. Gradski vijećnici većinom mogu potvrditi Prijedlog Kazališnog vijeća, ali ga, na kraju balade, ne mora prihvatiti ministrica kulture, što ste već slavodobitno javno i objavili, pa opet, ali ovaj put možda, imate puno pravo i mandat izabrati svoje suradnike. Svjestan da ne uživate niti podršku grada niti podršku kazališta u kojima djelujete. Kazališno vijeće odbilo je potvrditi izbor gospodina Suriana isključivo zato što bi Vašim eventualnim razrješenjem, a po sili Zakona o kazalištima (članak 23.) na koji se stalno pozivate, bili razrješeni i svi ravnatelji i voditelji iz Vašeg mandata.

K tome, uz svu dužnu počast gospodinu Surianu, riječ je o čovjeku s napunjenih 68 godina i mišljenja sam da je našoj Operi u ovome trenutku potrebna osoba mlađe životne dobi, profesionalac koji bi svojim znanjem, ali i energijom u Operu unio neki novi entuzijazam, netko u usponu svoje profesionalne karijere. Uz to, znači li da će izvanserijski pjevač, glumac,

baletan ili redatelj nužno biti i isto tako odličan menadžer? Ja mislim da ne znači. A o tome svjedoče i iskazi mnogih članova Opere zagrebačkog HNK, u kojoj je Surian bio donedavni ravnatelj, a koji su izrazili nezadovoljstvo njegovim ravnanjem tamošnjom Operom.

I da zaključim baš onako kako je Marin Blažević zaključio svoje priopćenje - nedostojan svoje uloge intendant jednog nacionalnog kazališta, Marin Blažević ne samo da je (p)ostao sramota već, svojim radom, ponašanjem, funkcioniranjem, vođenjem „Ivana pl. Zajca“ i koautorstvom prijedloga novog zakona o kazalištima, i golemi uteg, kočničar i potpuni promašaj riječke i hrvatske kulture.

Tako će, nažalost, i ostati sve dok Marin Blažević i politički mu pokrovitelji ne prestanu javnosti „prodavati“ svoje obmane. Ne, gospodo, kazalište ne čini intendant već njegovi umjetnici, svi zaposlenici i publika; grad ne čine gradonačelnik i pročelnik za kulturu već njegovi građani; a ministrica kulture ne čini kulturu jedne države već svi oni koju su u nju utkali svoje obrazovanje, trud, karijere, kulturna postignuća. Intendant, gradonačelnik, pročelnik za kulturu i ministrica kulture tek su uska interesna skupina koja gotovo bjesomučno štiti samu sebe. Na teret građana i kulture. Gradonačelnik je na svoju funkciju izabran voljom građana da ih predstavlja i štiti njihove interese, pročelnika je gradonačelnik odabrao da štiti interese kulture grada, intendant je voljom većine tadašnjih gradskih vijećnika izabran da profesionalno, pošteno i transparentno vodi gradsko nacionalno kazalište, a ministricu je na njezinu funkciju imenovao predsjednik Vlade RH da skrbi o kulturi i kulturnim interesima Republike Hrvatske. Spašavajući Blaževića po svaku cijenu, njih četvero to ne čine!

Dražen Mikulić

prvak Drame HNK „Ivana pl. Zajca“

i član Kazališnog vijeća HNK „Ivana pl. Zajca“